



Ikt. sz.: KOB/36-2/2014.

KOB-15/2014. sz. ülés
(KOB-15/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2014. november 24-én, hétfőn, 10 óra 6 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Nemzeti Pedagógus Kar elnökségének tájékoztatója a szervezet működésének tapasztalatairól</i>	5
<i>Horváth Péter tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	7
<i>Horváth Péter válaszai, reflexiói</i>	12
<i>Egyebek</i>	21
<i>Az ülés berekesztése</i>	22

Napirendi javaslat

1. A Nemzeti Pedagógus Kar elnökségének tájékoztatója a szervezet működésének tapasztalatairól
Előadó: Horváth Péter, a Nemzeti Pedagógus Kar elnöke
2. Egyebek

Az ülés résztvevői
A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dúró Dóra** (Jobbik), a bizottság elnöke

Dr. Pósán László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Ikotity István (LMP), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Simon Róbert Balázs (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Farkas Gergely (Jobbik)
Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Kucsák László (Fidesz) Dunai Mónikának (Fidesz)
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) Törő Gábornak (Fidesz)
Halász János (Fidesz) Simon Róbert Balázsnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella, a bizottság főtanácsadója

Meghívottak

Horváth Péter, a Nemzeti Pedagógus Kar elnöke
Mendrei László, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete
elnöke
Takaró Mihály szakértő

Megjelent

Szeleczki János, a Nemzeti Pedagógus Kar elnökhelyettese

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 6 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm önöket az Országgyűlés Kulturális bizottságának ülésén. A képviselők az előzetes napirendi javaslatot megkapták, ahhoz írásban senki nem terjesztett elő napirend-módosítási javaslatot. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, és kérdezem, hogy szóban kíván-e valaki napirend-módosító javaslatot előterjeszteni. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelzést. Akkor szavazunk az előzetes napirendi javaslatról. Ki az, aki támogatja? Aki igen, kérem, az jelezze. *(Szavazás.)* Nem szavazat volt-e? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem volt. Akkor egyhangúlag elfogadtuk a napirendet.

A Nemzeti Pedagógus Kar elnökségének tájékoztatója a szervezet működésének tapasztalatairól

Első napirendi pontunk a Nemzeti Pedagógus Kar elnökségének tájékoztatója a szervezet működésének tapasztalatairól. Ezen napirendi pont keretében köszöntöm Horváth János elnök urat, bocsánat, Horváth Péter elnök urat és Szelezcki János elnökhelyettes urat. Akkor megadnám a szót – nem tudom, melyikük kezdi –, és kérem, hogy az eddigi működési tapasztalataikat osszák meg velünk. Parancsoljanak! *(Horváth Péter jelzésére:)* Elnök úr, parancsoljon!

Horváth Péter tájékoztatója

HORVÁTH PÉTER, a Nemzeti Pedagógus Kar elnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelettel köszöntök mindenkit! Köszönöm szépen a Kulturális bizottság meghívását. Őszintén bevallom, egy kicsit izgulok is, remélem, hogy ez nem fog megakadályozni abban, hogy megpróbáljam összefoglalni a kar eddigi tevékenységét, működésének tapasztalatait. Ez a kicsi elszólás, hogy Horváth János, talán azt is eredményezi, hogy az a munka, amely a karban folyik, valóban nem egy ember munkája lesz, hanem valamiféleképpen olyan együttműködés, ami talán nevek összenövésében nem, de a szándék és a célok megvalósításában hasznos lehet a Pedagógus Kar számára.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Vendégek! Először megpróbálok egy pár szót mondani a karról. A kar tagja minden olyan pedagógus, aki önkormányzati vagy állami fenntartású intézményben munkavállalóként dolgozik. A kar létrehozását a nemzeti köznevelésről szóló törvény 99. §-a tette lehetővé, és 2013. szeptember 1-jétől azok a munkavállalók, akikről az előbb beszéltem már, automatikusan a kar tagjai lettek. Ezután az előkészítő bizottság munkájának köszönhetően 2014. június 14-én volt az első, az alakuló országos küldöttgyűlés, itt 125 országosan megválasztott küldött vehetett részt, minden megyéből, amit mi területnek nevezünk, Budapestet is egy ilyen területként vesszük, ezer pedagógusonként egy képviselőt választhattak a munkavállalók, a Pedagógus Kar tagjai, néhány korlátozással, elsősorban Budapestet és Pest megyét érintve. Így jött össze a 125 küldött, aki első alkalommal két évre, ideiglenes jelleggel erre a két évre, mert egyébként öt évre fognak szólni majd a választások, megválasztotta a Nemzeti Pedagógus

Kar elnökségét és tisztségviselőit, az etikai bizottság, a felügyelőbizottság, a tankönyvtanács tagjait.

Az elnökség elnökből, elnökhelyettesből és kilenc elnökségi tagból áll. Az elnökség az elmúlt időszakban összesen hat alkalommal tartott elnökségi ülést, országos küldöttgyűlés az alakuló küldöttgyűlés után még három alkalommal volt, ez mindegyik lényegesen több annál, amennyit a törvény kötelezettségként előír számunkra. Ennek praktikus okai voltak: azt gondolom, hogy a kezdeti időszak elég sok nehézséget okoz a kar életében, és ezért sűrűbben kellett megszólítanunk a tagság képviselőit, hogy találkozzunk, és beszéljük meg az aktuális problémákat.

A kar köztestületként végzi, illetve – pontosabban – végezné a munkáját, mert egyelőre még nem köztestület, nincsen bejegyezve. A bejegyzést beadtuk, erre szeptemberben kaptuk meg a választ, hiszen nyáron törvénykezési szünet volt, hiánypótlásra szólították fel a kart, hét-három apróbb dolgot kellett tisztázni az alapszabályban, ezt ismételten beadtuk, és nagyon-nagyon reméljük, hogy még az idén bejegyzésre kerül a kar, hiszen ez nagyon sok mindenben megkönnyítené az operatív munkát. Jelen pillanatban ugyanis pontosan emiatt, hogy a kar még nincs bejegyezve, nem tud működni a központi iroda, amelynek azért elég fontos szerepe lenne a dolgok előkészítésében, illetve a karnak ilyen módon még nem áll rendelkezésére pénz, hiszen nincs bankszámlája. Tehát ahhoz az 50 millió forinthez, amelyet a költségvetésben elkülönítettek 2014-re a kar számára, ahhoz az összeghez nem tudunk hozzájutni, tehát jelen pillanatban nincsen semmilyen pénzeszköze a karnak.

Az első és legfontosabb feladataink, azt gondolom, azok voltak, hogy megpróbáljuk kialakítani pontosan a működéshez legfontosabb szervezeteket, hiszen maga a törvény és az alapszabályunk is úgy szól, hogy amikor a kar véleményt mond valamiről, a véleményhez az információkat a szakmai tagozatain és a területi szervein keresztül gyűjti be, és ezt a véleményt képviseli az elnökség a későbbiekben. Ilyen értelemben tehát – és én bízom benne, hogy így is lesz mindig – valóban egy alulról építkező szervezet jöhet létre, és segíthet majd az oktatási környezet hatékonyabbá tételében. Ilyen módon, és a törvény is előírta számunkra, hogy az országos küldöttgyűlés megalakulása után milyen időn belül kell megtenni a területi választásokat, el is indultak, hasonló módon elektronikusan zajlott a regisztráció és a választás is, és ilyen módon a húsz terület közül 15 olyan terület, megye volt, ahol több jelölt volt, mint amennyi küldöttet választhattak, összességében 17 helyen pedig október végén megválasztottuk a területi elnökséget, a területi etikai bizottságokat.

Ezzel párhuzamosan kezdenek létrejönni a szakmai tagozatok, amelyek a szakmai munka elvégzésében, a vélemények, javaslatok megtételénél, azt gondolom, a legfontosabb segítséget nyújthatják az elnökség számára, ilyen módon a Nemzeti Pedagógus Kar számára is. Örömmel mondhatom azt, hogy a szakmai tagozatok közül jó pár már meg is alakult, a törvény is előírja 16 tagozat létesítését, és az alapszabályban is ez van, de ezen kívül hogyha tíz tag legalább hét megyéből újabb tagozat létrehozására javasolja, akkor újabb tagozatot is alakíthat a Nemzeti Pedagógus Kar. Ilyen módon az óvodai, a vezetői, a matematika, az idegen nyelvi – nagy örömmel mondhatom, hogy a szakszolgálati, és a szakmai szolgáltatók is jelentkeztek már, hogy szeretnének tagozatot létrehozni –, a könyvtáros-informatikai és a külön informatikai tagozat is megalakult már, és készen állnak arra, hogy azokat a munkákat,

amelyeket tőlünk kapnak, illetve a saját felvetéseiket összefoglalják, és mi is közvetíthessük a döntéshozók számára.

A működéssel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy nyilván – ami már talán ki is derült – a legfőbb döntéshozó szerv a küldöttgyűlés, a küldöttgyűlés fogad el tulajdonképpen mindent, legutoljára például a Pedagógus Kar költségvetését, amely szintén jelent azért problémát, hiszen bár létszámában, területi lefedettségében a Nemzeti Pedagógus Kar messze nagyobb, mint a másik két kar, a költségvetési tervezetben a másik két karhoz képest kevesebb összeggel gazdálkodhat, amit meglehetősen furcsán fogadtak az országos küldöttek is, és a tagságból is több jelzés érkezett ez ügyben.

A működésünk elsősorban az oktatást irányító szervekkel, állami szervekkel kapcsolatos. Az államtitkársággal többször egyeztetünk már, az államtitkár asszonnyal személyesen is többször tudtam találkozni és beszélgetni, és a helyettes államtitkárok is elmondták a következő időszakra vonatkozó terveiket, és kérték a kar segítségét, holnap megyünk a törvénymódosítással kapcsolatban egyeztetni az államtitkárságra. Nyilván az egyik legfontosabb kapcsolatunk a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtal lesz, hiszen a legtöbb munkavállalónak ő a munkáltatója. Hanesz úrral személyesen is beszéltem, az elnökségi ülésre is eljött, és elmondta azokat a terveket, változásokat, amelyek az Intézményfenntartó Központtal kapcsolatosak. Illetve megbeszélést kezdeményeztünk már a tankönyvellátással kapcsolatban, és nemcsak az ellátással, hanem a tananyagtartalom fejlesztésével, a tankönyvek tartalmával is várhatóak a közeljövőben különböző egyeztetések. Röviden ennyit tudnék mondani.

A munkaterv, a következő évi munkaterv megbeszélés alatt van, várjuk, illetve kértük a tagság véleményét ezzel kapcsolatban, és az elnökség egyik tagja, dr. Jeszenszky dr. Gallai Gabriella van megbízva azzal, hogy elkészítse a munkatervet.

Röviden ennyit szerettem volna mondani bevezetésként, és ha lesznek kérdések, akkor természetesen megpróbálok azokra válaszolni.

ELNÖK: Köszönjük szépen az elnök úr beszámolóját. Most a képviselő hölgyek és urak lehetősége, hogy kérdezzenek. *(Jelentkezések.)* Simon Róbert képviselő úr jelentkezett, utána pedig Vinnai Győző. Parancsoljon, Simon képviselő úr!

Kérdések, hozzászólások

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. El kell mondjam, hogy Horváth Péter igazgató úrral mi személyesen ismerjük egymást, hiszen a nagy múltú és kitűnő, az országos rangsorban is az első között álló Révai Miklós Gimnázium igazgatója. Bár én nem révais voltam, hanem kazinczys, de mindketten győriek vagyunk. Köszönöm szépen Péternek a prezentációt, és ugyanolyan szakmai sikereket kívánok, mint a Révai Gimnázium élén.

Három kérdésem lenne. Az egyik, hogy mi a kar, a Pedagógus Kar véleménye a pedagógus-előmeneteli rendszerről, illetve a januártól induló szaktanácsadási, illetőleg tanfelügyelői rendszerről. A második: nemrégiben olvasható volt a médiumokban, hogy a Pedagógus Kar egyeztetett tankönyvügyben. Mik voltak a problémák, és mit sikerült elérni ezen a területen? A harmadik kérdésem pedig arra vonatkozna, hogy mi a Pedagógus

Kar véleménye a szombati szakszervezeti tüntetéssel kapcsolatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Vinnai Győző képviselő úr, parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelettel köszöntöm az elnök urat és helyettesét! Én két kérdést szeretnék feltenni – úgy látszik, most csökkennek a kérdések. Az egyik kérdés, hogy hallottam az elnök úr nyilatkozatát, hiszen a Nemzeti Pedagógus Kar klasszikusan egy érdekképviseleti szervezet, és ahogy itt most hallottuk, szeretné, ha alulról szerveződne a törvényben rögzített szabályok szerint, és szakmai kérdésekről mondana véleményt. Az egyik kérdésem a költségvetéshez kapcsolódik, hiszen a költségvetésben a KLIK-nek 50 milliárd forinttal több lesz. Hogyan látja, elnök úr, mennyire lesz biztonságos az iskolák működése? A másik pedig a felsőoktatásra vonatkozik, hiszen nem olyan rég megjelentek már részletek a felsőoktatásba való bejutás feltételeiről vagy a feltételek változásáról. Erről szeretném kérdezni a véleményét, hogy mit szól hozzá, hiszen a gimnáziumoknak, szakközépiskoláknak, egyáltalán azoknak az iskolatípusoknak, ahonnan felsőoktatásba, egyetemre, főiskolára mennek a diákok, nagyon lényeges az, hogy milyen feltételek lesznek, és mindig decemberben jelenik meg a felsőoktatási felvételi tájékoztató. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Ikotity István és Szabó Szabolcs jelzésére:)* Nem láttam, melyikük volt előbb, elnézést! *(Dr. Szabó Szabolcs: Ikotity képviselő úr.)* Akkor Ikotity alelnök úr, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Én is tisztelettel köszöntöm önöket. Örülök, hogy lehetőség adódott ennek a találkozásnak a megvalósítására. Néhány kérdésem nekem is lenne. Az első mindjárt az, hogy elhangzott, hogy ez egy alulról építkező szervezet, a kérdésem az, hogy miként és hogyan történik meg a becsatornázása azoknak a véleményeknek, amelyek a Pedagógus Kar tagjainak a véleménye, és ez miként kerül közvetítésre.

Látszik az, hogy a Pedagógus Kar tagsága egy kötelező tagság. Mi van akkor, hogyha egyes pedagógusok nem értenek egyet adott esetben a kar általános véleményével, milyen lehetőségük van arra, hogy ennek hangot adjanak, illetve ez milyen módon képviselhető?

A következő az, hogy az hangzott el, hogy nagyon sok esetben a kormány is a Pedagógus Karral tud konzultálni. A kérdésem, hogy történt-e már ilyen konzultáció, és milyen ügyekben. Hogy egy konkrét kérdést feltegyek: nagyon meghatározó az önök életében a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ működése, és halljuk hónapról hónapra, hogy átalakításra készülnek itt. Történik-e ez ügyben egyeztetés önökkel? Milyen állomásai voltak ennek? Hol tart ez az ügy, ahogy önök látják?

Végül: az oktatás átalakítása azért folyamatosan zajlik, itt főként a középiskolás oktatásban gyakran elhangzanak vélemények, egymásnak ellentmondó álláspontok a kormány részéről is. Ez főként a gimnáziumi férőhelyek csökkentése, megtartása, itt különböző álláspontok hangzanak el az EMMI-től, illetve a Nemzetgazdasági Minisztériumtól. Önöknek erről mi a

vélelme? Hogyan látják, látnak-e ebben a folyamatban bármiféle változást az elmúlt évekhez képest? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Szabó Szabolcs képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Én is néhány apró kérdést tennék fel. Egyrészt a választásokkal kapcsolatban itt még említette a júniusit is, meg aztán a területi választást, esetleg a júniusi választás tapasztalatairól tud-e valamit mondani? Az érdekelne még egyébként, hogy az minek volt köszönhető, amit említett is szóban, és hallottuk már máshol is, hogy Budapest és Pest megye súlya egy picit át lett rendezve.

A másik meg, hogy a területi választásokkal kapcsolatban kérdezném. Említette, hogy 17 ilyen területi szervezet jött létre. Melyik az a kettő, nyilván akkor plusz Budapest, gondolom, amely lehetett volna, hol nem alakult meg, és mi volt esetleg ennek a konkrét oka?

Aztán azt kérdezném még meg, hogy ha jól emlékszem, a júniusi választás után nyilatkozott úgy az elnök úr, hogy lehet, hogy a jövőben érdemes lenne megfontolni ezt a kötelező tagság, nem kötelező tagság dolgot, amit Ikotity képviselő úr is emlegetett. Ezen a téren esetleg sikerült-e valami konszenzust kialakítani az elnökségben vagy a küldöttgyűlésben, vagy esetleg erről nem is volt még szó eddig?

Említette az elnök úr, hogy mennek a köznevelési törvény módosítása kapcsán az államtitkárságra. Kérdezném, hogy így előzetesen esetleg, ha nem titok, a Nemzeti Pedagógus Kart érintő résszel kapcsolatban mi a véleményük.

És igazából én is azt kérdeztem volna meg, mint amit Simon képviselő úr a szombati tüntetéssel kapcsolatban, hogy az ott elhangzott szakmai kritikákkal, amelyeket a PSZ, de egyébként más fórumokon a PDSZ is gyakran megfogalmaz, ezekkel kapcsolatban úgy nagyjából milyen szakmai vélemény alakult ki az elnökségen vagy a küldöttgyűlésen belül? Nyilván nem kell sorolni, ismerjük a szakszervezetek állásfoglalását az óraterheléstől kezdve egészen a technikai felszerelési problémákig, a működésük, működtetési problémáik, és a többi, és a többi kapcsán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselők részéről Dunai Mónika, parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Horváth Péter! Tisztelt Bizottság! Én azt szeretném megkérdezni, hogy a Nemzeti Pedagógus Karon belül van-e már kiforrott vélemény, egyáltalán beszéltek-e arról, vagy az államtitkársággal és a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtal folytattak-e már megbeszéléseket annak tekintetében, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ szerkezeti átalakítása hol, milyen pontokon, milyen szinteken szükséges. És ha már folytattak ebben tárgyalásokat, akkor vannak-e ajánlásaik, van-e kiforrott véleményük?

A másik némiképpen kapcsolódik képviselőtársam felvetéséhez. Én a szakképzés oldaláról szeretném megkérdezni, hogy a szakképzés átalakítása kapcsán szintén van-e, folyt-e tárgyalás már az államtitkársággal, vannak-e ajánlásaik, és hogyan látják a szakképzés átalakításának a szükségességét? Mennyiben tudnak segítséget nyújtani a Nemzeti Pedagógus Kar részéről a

döntéshozóknak és az államtitkárságnak, mert nyilván támaszkodunk a véleményükre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A képviselők részéről van-e más hozzászólási szándék? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincsen.

Hoffmann Rózsa alelnök asszony jelezte, hogy szeretné, ha egy szakértője feltehetné a kérdéseit. Erről a bizottságnak kell döntenie, hogy szót adunk-e Hoffmann Rózsa szakértőjének, akit Takaró Mihálynak hívnak, és itt van. Kérdezem tehát a bizottság tagjait, hogy megadjuk-e a szót ezen napirendi pont keretében Takaró Mihály úrnak. Aki ezt támogatja, az, kérem, jelezze. *(Szavazás.)* Volt-e nem szavazat? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem volt, akkor egyhangúlag megadjuk a szót.

Parancsoljon, kérem, hogy fáradjon az asztalhoz, és egy mikrofonba tegye fel a kérdéseit. Köszönöm.

TAKARÓ MIHÁLY szakértő: Köszönöm szépen. Először is üdvözlendőnek tartjuk azt, hogy a sokszor sokfelé húzó és politikai színezettel is rendelkező szakszervezetek mellett egy egészen más funkcióval és remények szerint szakmai alapon felépülő kar keretén belül a pedagógusok együttműködését biztosítja ez a kar. Ehhez kapcsolódik az a kérdés, hogy az eddigi tapasztalatok alapján sok pedagógus, aki szívesen együttműködne a szervezettel, nem egészen találja a helyét, nem tudja, milyen csatornákon keresztül tudna igazából segítséget nyújtani a kar munkájához. Nyilván ezzel összefügg az, hogy még nem épült ki teljesen maga a szervezet, a tagozatok megyei szintje még nem készült el, viszont a kérdésem az, hogy a jövőben milyen eszközökkel igyekszik majd a kar szorosabbra fűzni az együttműködést az együttműködni kívánó pedagógusokkal, hogy lehet, a szakmai együttműködésnek milyen módjai lehetnek a jövőben? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Mendrei László elnök úr, a PDSZ elnöke jelezte, hogy hozzá kíván szólni ennek a napirendi pontnak a kapcsán. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy szót adunk-e Mendrei László elnök úrnak. Aki ezt támogatja, az, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Volt-e nem szavazat? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem volt. Akkor parancsoljon, elnök úr, kérjük, hogy szintén egy mikrofonba tegye fel a kérdéseit.

MENDREI LÁSZLÓ, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete elnöke: Jó napot kívánok! Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a lehetőséget. Köszöntöm Horváth Péter elnök urat, akivel még csak egyszer találkoztam, rögtön azután, miután a magyar Nemzeti Pedagógus Kar elnöke lett, és nagyon sok mindenben egyetértettünk. Ugyanakkor – igyekszem finoman fogalmazni – némi megrökönyödésemnek kell hangot adnom, hogy idestova több mint egy éve egy nem létező szervezet tagja vagyok én, de jure nem létező szakszervezetnek... nem szakszervezetnek, az van, nem létező szervezetnek. Megtapasztaltuk a magyar jogrendszer hiátusait, illetve lassúságát, én azt gondolom, hogy talán azért gyorsabban meg lehetett volna csinálni, de ez nyilvánvalóan nem az önök hibája. Különösképpen akkor furcsa ez, amikor ön azt mondta, hogy ez egy alulról szerveződő szervezet, amelynek a törvény adott lehetőséget, hogy létrejöjjön. Annyiban szeretnék önnel vitatkozni, hogy a törvény tette kötelezővé, hogy létrejöjjön, mert voltak eddig is kezdeményezések akár megboldogult Dobos Krisztinától, hogy jöjjön

létre egy ilyen kar, a pedagógusok ezt nem akarták, ellenben a politika akarta, a pártok egy része, illetve egy bizonyos párt akarta, hogy ez a szervezet létrejöjjön, tehát én visszautasítanám a Hoffmann Rózsa képviselőjében megszólaló Takaró Mihály úrnak a nyilatkozatát, hogy politikailag befolyásos szakszervezetekről beszélünk, de nem is ez a lényege a dolognak.

A KLIK-kel kapcsolatban szeretném önt kérdezni, elnök úr. Nem tudom, hogy látta-e a KLIK átalakításának a tervezetét, mi igen, és abban kizárólag a Nemzeti Pedagógus Kar van megjelölve az egyeztetésre kijelölt társadalmi szervezetnek. Én nem tudom, hogy erről, mármint az egyeztetésről és az átalakításról önöknek mi a véleményük.

Szintén én is feltenném a kérdést a kényszertagsággal kapcsolatban. Beszéltünk már akkor, meg leveleztünk is, és elhangzott itt a képviselő uraktól is, hogy ez nem egy szerencsés helyzet ennek a karnak, hiszen itt egy olyan, megítélésünk szerint mindenféleképpen kérdőjeles állapot van, amely egy olyan tagságot ír számomra kötelezően elő, amely nem az én elképzeléseimnek és nem az én igényeimnek felel meg. Nem mint a PDSZ elnöke mondom ezt, hanem mint gyakorló pedagógus. Én azt látom, hogy a Nemzeti Pedagógus Kar biztosan alkalmas arra, hogy azokat a feladatokat, amelyeket a törvény előír számára, teljesítse, de nem kizárólagos szinten. Azt tehát, hogy önöket ebbe a helyzetbe hozták, és ezzel kvázi és de facto, de jure mindenki mást kitoltak az egyeztetés rendszeréből, ez nyilván az egyeztető másik félnek kényelmes, én azt gondolom, a szakma számára ez mindenféleképpen hátrányos és dehonesztáló. Úgyhogy ameddig én a tagja kell hogy legyek ennek a karnak – nagyon nem szeretnék, keresem a lehetőségét, és nem önnel, nem önökkel van bajom, még egyszer mondom, hanem a helyzettel –, addig határozottan kérem önöket, hogy tegyenek lépést, lépéseket annak érdekében, hogy: 1. az egyeztetés ne csak az önök privilégiuma legyen, 2. hogy ez a kényszertagság pedig minél hamarabb önkéntes tagsággá minősüljön át.

Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? (*Senki nem jelentkezik.*) Ha nem, akkor én is feltenném a kérdéseimet, amelyeket két csoportra szeretnék osztani: az egyik a Nemzeti Pedagógus Kar belső működésével kapcsolatos kérdések, a másik pedig inkább a társadalmi, közéleti aktivitással jellemezhető csoport.

Az egyik, a belső működésen belül az első, amit szeretnék megkérdezni, az, hogy az aktivitás, illetve az ezeken a választásokon való részvétel növelésére, amire – azt hiszem, ebben nem lehet vita köztünk – szükség van, hiszen minél többen vesznek részt ezeken a választásokon, nyilván annál legitimebb a vezetőség, annál legitimebb az a vélemény, amit tudnak képviselni, és annál erőteljesebben tudják a kormányzattal történő egyeztetések során is megjeleníteni a pedagógusok véleményét, tehát ennek a növelésére van-e elképzelésük, fognak-e külön foglalkozni azzal, hogy minél több pedagógust bevonjanak? Az eddigi tapasztalatok alapján ez még nyilván kiforratlan, hiszen nagyon fiatal maga a szervezet, és nem minden struktúra épülhetett fel, de az eddigi tapasztalatok alapján, amiket én pedagógusoktól visszahallottam, azért nem volt túlságosan meghirdetve ezeknek a választásoknak a menete, az időpontja, és ez is közrejátszhatott abban, hogy voltak olyan területek, ahol nem is sikerült annyi jelöltet kiállítani, ahány tisztséget be lehet, illetve be kell tölteni.

A második kérdésem az etikai kódexszel kapcsolatos. Az előttünk fekvő törvényjavaslatban is olvashatunk arról, hogy ennek a megalkotásában a Nemzeti Pedagógus Karnak kiemelt szerepe lesz. Ezt kik fogják megalkotni, milyen ütemterv szerint, és milyen szankciók lesznek például azokkal a pedagógusokkal szemben, akik valamilyen módon nem felelnek meg az ebben az etikai kódexben foglaltaknak?

A harmadik, ami egy felvetésem lenne inkább, hogy bár elsődlegesen a kormányzat tárgyaló partnereiként jelöli meg a saját feladatukat, illetve a törvény ezt ruházza önökre, de én úgy gondolom, nagyobb lehetőség lenne egy ilyen Nemzeti Pedagógus Karban a tekintetben is, hogy a pedagógusok mindennapi munkáját segítsék. Kérdezem, hogy ez irányban gondolkodtak-e. Konkrétan olyan elektronikus rendszereknek a létrehozására gondolok akár, amelyekben óravázlatokat, szakmai anyagokat oszthatnának meg egymással, és ehhez hozzáférne az ország bármely pontján tanító pedagógus. Ha már nagyságrendileg egyentankönyvek vannak, akkor különböző pedagógusok a saját elképzeléseiket megoszthatnák egymással, a tapasztalataikat akár a tankönyvekről, és az lenne a kérdésem, hogy szeretnék-e egy ilyen irányba kibővíteni a Nemzeti Pedagógus Kar működését.

Az egyik interjúban olvastam, amelyet talán még az elkészítő bizottság vezetőjével készítették, hogy saját bevételekre is szert tehet a Nemzeti Pedagógus Kar. Kérdezem azt, hogy erre vannak-e elképzelések, tervek, illetve milyen nagyságrendben tervezik azt, hogy saját bevételeik lesznek mondjuk a következő évben?

A társadalmi és közéleti aktivitásra rátérve egyrészt azt szeretném megkérdezni, hogy a pedagógusok társadalmi megítélésének a javításáért milyen lépéseket szeretnének tenni. A felmérések szerint egyébként nagyon jól állnak a tanárok a közmegítélésben, a politikusok pedig nagyon rosszul, ezt talán mindenki látja, a második legmegbízhatóbb embernek, azt hiszem, a diákok a tanárukat jelölik meg, ami egy nagyon nagy eredmény, én úgy gondolom. A szülők oldaláról nézve azonban óhatatlan, hogy a szülők sokszor konfliktusba kerülnek a pedagógusokkal, hiszen a gyermekük akár 10-12 évig is az iskolát látogatja, és természetes, hogy ilyenek kialakulnak. Próbálnak-e az irányba is segítséget nyújtani, hogy akár ezeket a szülőkkel felmerülő konfliktusokat jobban tudják kezelni a pedagógusok – akár ilyen továbbképzésekre vagy más segítségre gondolok –, illetve hogy a tanárok társadalmi megítélése ezáltal javuljon.

Itt arra az irányvonalra is szeretnék rámutatni, amit itt Mendrei elnök úr az előbb felvetett, hogy önök nyilvánvalóan a törvény adta lehetőségük miatt is tárgyalópartnerei a kormányzatnak, de igyekeznek-e mondjuk más szakmai szervezeteknek, szakszervezeteknek a véleményét is becsatornázni, illetve az ő általuk képviselt véleményeket is akár megjeleníteni, vagy velük egyeztetni a különböző szakmai kérdésekben? Ez lett volna az utolsó kérdésem.

Van-e még valaki a bizottság tagjai közül, aki szeretne kérdést feltenni vagy hozzászólni? (*Senki nem jelentkezik.*) Ha nincsen, akkor megadom a szót az elnök úrnak, hogy a felmerült kérdésekre választ adjon. Parancsoljon!

Horváth Péter válaszai, reflexiói

HORVÁTH PÉTER, a Nemzeti Pedagógus Kar elnöke: Köszönöm szépen, köszönöm a kérdéseket is. Biztosan jobb volna, hogyha gyorsan tematizálni tudtam volna a kérdéseket, de bár magamat viszonylag logikus

embernek tartom, mert matematika-fizika szakon végeztem, mégis abban a sorrendben próbálok válaszolni a kérdésekre, amilyen sorrendben kaptam azokat, és akkor így nyilván lesznek olyanok, amelyekre már kitértem, de később is felmerültek, akkor azokra csak célozni, utalni fogok.

Először az előmeneteli rendszerről és a tanfelügyeleti, szaktanácsadói rendszerről kaptam kérdést. Az előmeneteli rendszer a pedagógustársadalom életében egy nagyon fontos dolog volt, úgy érzem. Természetesen mint minden nagy rendszernek, ennek is vannak szerintem nagyon jó részei, és vannak olyan részei, amelyek megfontolásra szorulnak, és amelyeken esetleg érdemes lenne változtatni. Az előmeneteli rendszer bizonyos értelemben tartalmaz olyan elemeket, amelyek kiszámíthatóvá teszik azt, hogy növekedjen a bérelem, bár hozzá kell tennem azt is, hogy ha 2013. augusztusában a parlament nem ül össze, akkor igazából az akkori törvény életbelépésével egy összegben növekedett volna a pedagógusok bére, így pedig 2017-ig növekszik szeptemberben. Azt is szeretném egy picit árnyalni, hogy itt azért évente nem 10 százalékos növekedésről van szó, ez 10 százalékpontos növekedés egy nem 100-as skálán.

Az előmeneteli rendszer a gyakornok, pedagógus I., pedagógus II., mesterpedagógus, kutatótanár öt fokozatot határoz meg, az öt fokozata szerintem elegendő lenne. Nyilván egy nagy problémának látom én most azt, hogy a mesterpedagógus rendszerbe jelen pillanatban csak úgy lehet bekerülni, hogyha valaki kvázi hivatalnoki munkát vállal. Nem lebecsülve azt, azokat a pedagógusokat, akik szaktanácsadói, szakfelügyeleti és szakértői munkát vállalnak, hiszen nagyon nagy munkát fognak végezni, biztos vagyok benne, nagyon komoly időbeli leterheltséggel, és maguk a képzések is elég nehezek voltak, de önmagában a „mesterpedagógus” szóhoz talán egy picit más tartalom tartozik hozzá. Úgyhogy reményeink szerint – és erre már most volt azért egyfajta kísérlet – 1200 pedagógusnak lehetősége van mesterpedagógussá lenni egy úgynevezett innovatív pedagógusi fokozat elérésével.

Az előmeneteli rendszerben nagyon jónak tartja a Nemzeti Pedagógus Kar, hogy ez a minimálbérhez volt kötött, és ez egyfajta garanciája lehetne hosszú távon is annak, hogy megőrizze az értékállóságát. Az előmeneteli rendszerben ugyanakkor egy picit problémásnak érezzük azt, hogy igazából két azonos végzettségű és azonos feladatot ellátó kolléga közötti minőségbeli különbséget nem lehet tenni, nincsen olyan tartalék a rendszerben – ez most inkább a költségvetéshez kötődik, mert a törvényben egyébként van lehetőség jutalmazásra, csak ezzel még egyelőre nem tudott élni, azt gondolom, senki sem.

A tanfelügyeleti és a szaktanácsadói rendszer, azt gondolom, önmagában jó, jó, hogy létrejött ilyen. Az iskolák egy része nagyon magára hagyott volt egész biztosan, a kisiskolák tanárai azt gondolom, nagyon magukra hagyottak voltak, énszerintem minden olyan beszélgetés – és remélem, hogy ez valóban olyan szaktanácsadói rendszer lesz –, ami a jobbitó szándékot jelzi elsősorban, természetesen jól fog jönni számukra. Azáltal, hogy az érettségiknél például a középfokon az érettségi elnök igazából csak törvényességi feladatokat lát el, szakmai véleményt nem nagyon tud adni, így tényleg azt gondolom, hogy az iskolák egy része nagyon magányosan állt, és szerintem sokkal kevesebb kitekintés volt, mint a korábbi időszakban. Erre szerintem egyfajta garancia lehet a szaktanácsadói rendszer.

Nyilván az, hogy portfóliófeltöltés van – és ez kapcsolódik ahhoz, amit az elnök asszony az utolsó kérdésben feltett –, például a Nemzeti Pedagógus Kar honlapján most már fenn van egy segédlet a portfólió kitöltésével kapcsolatban, ami bár szerintem sem annyira nehéz technikailag, de nyilván van azért egy olyan generációja a pedagógustársadalomnak, hiszen egy öregedő társadalomról beszélünk, hiszen 18-ról az óraszám felment, és azért ilyen módon a pedagógustársadalom alapvetően egy idősödő társadalom, nem mindenkinek van olyan attitűdje a számítógéphez, hogy azonnal lássa a dolgokat. Ehhez próbáltunk segítséget adni, és nagyon sok ilyen típusú segítséget adnánk. Teljesen jogos elvárása, azt gondolom, a kar tagságának, hogy megjelenjenek olyan szakmai anyagok akár a tanításhoz kapcsolódóan, akár az egyéb háttérhez kapcsolódóan, amelyekkel egy biztos forrást tudnak találni.

Tankönyvügyben – hogy áttérjek a második kérdésre – egyeztettünk Hegedűs István miniszteri biztos úrral, pont Szeleczki János kollégámmal és Arany László Tamás úrral, a KELLO ügyvezetői igazgatójával voltam ott. Több problémája volt a Nemzeti Pedagógus Kar tagságának, amelyet próbáltunk megbeszélni. Ilyen volt az informatika háttér, ami, úgy gondoljuk, nem túlságosan jól kidolgozott, nem mindenben segíti úgy a tankönyvfelelős és a pedagógusok munkáját, ahogy kellene. Másfelől pedig maga a kommunikáció, amit a KELLO folytat az iskolák felé, az – hogy úgy mondjam – elég nehézkes, tehát nem nagyon kapunk válaszokat a kérdésekre, amelyeket felteszünk. A pedagógustankönyv-példányokkal kapcsolatban is voltak problémáink, és azt gondoljuk, hogy az az adminisztrációs költség, amit a KELLO az iskoláknak ad a tankönyvellátásban nyújtott segítségért, az nem elfogadható mértékű. Továbbá nagyon kevésnek látszik az a pénzösszeg is, amennyiből az iskolák a könyvtárukat fejleszteni tudják megfelelő minőségű tankönyvekkel és segédeszközökkel. Ezek voltak az alapvető problémák. Ezek közül néhányra megnyugtató választ kaptunk, néhányban olyan jellegű ellentmondás van egyelőre, amely nem oldódott fel ezekben a beszélgetésekben, az informatikai háttérrel kapcsolatban pedig egy munkacsoport felállítását javasoltuk, amelyben a KELLO informatikusai, illetve azok a tankönyvfelelős kollégák, akiknek van informatikai végzettsége, alakítanak egy munkacsoportot, és megnézik lépésről lépésre, hogy hol lehetne értelmesen fejleszteni a rendszeren belül. Ez nagy segítség lenne, tehát ez a tankönyvfelelősök munkaidejét rendkívül le tudná egyszerűsíteni.

A szakszervezeti tüntetéssel kapcsolatban: ha én jól követtem nyomon az eseményeket, akkor két nagyobb probléma volt, az egyik a költségvetéssel kapcsolatos, a másik pedig a középfok átalakítása, azt gondolom, hogy ez a kettő volt a legnagyobb probléma. Ezek közül én a költségvetéssel kapcsolatban mindjárt akkor, amikor az első hírek megjelentek a sajtóban, kértem az államtitkárságtól háttéranyagot, ezeket megkaptam. Én nem pontosan azokat a számokat olvasom ki, tehát én annyira nem rettegek attól, hogy ez az év az oktatásban egy drasztikus leépülés éve lesz, és nem lesz elegendő év. Tehát azt nem tudom elképzelni, hogy az életpályamodellben szereplő bérekre való pénz ne legyen meg, azt egyszerűen elképzelhetetlennek tartom.

A másikkal kapcsolatban pedig annyit – hiszen ott némiképp érintett is vagyok mint gimnáziumi intézményvezető –, hogy a helyettes államtitkár asszonnal szintén többször beszéltünk erről, és konkrétan az az ígéret biztos, hogy gimnázium nem kerül leépítésre. Az, hogy a szakképzés átszervezésével

azokban a vegyes iskolákban, ahol vannak szakképző osztályok és gimnáziumi osztályok is, ott lesznek átalakítások, az biztos, hiszen az NGM-be nem tudnak átmenni gimnáziumok. Hogy ezeknek a helyzete hogyan oldódik meg, hogy megszűnnek, a telephely megmaradásával ott maradnak, csak más néven, hogy átmennek másik gimnáziumba mint osztályok, erre nem kaptam igazából választ, tehát nem tudom, hogy mi lesz a folytatás. De egyébként nyilván ha olyan mértékű lenne a gimnáziumok leépítése, mint amiről a kezdeti sajtóhírek szóltak, azzal a Pedagógus Kar nem tudna egyetérteni, tehát sem 50, sem 40, sem..., tehát azt gondolom, az már erős túlzás lenne, és nem segítené a középfokba belépő diákok érdekeit sem. Nyilván a másik oldalon pedig azzal, hogy a szakképzés reformra szorul, azzal teljes mértékben egyetérték, és azzal is, hogy egyébként nagyon nagy szükség van szakemberekre, mindenféle szerte az országban.

A Klebelsberg Intézményfenntartó Központtal kapcsolatban több kérdést is kaptam. Konkrétan egyeztetésre a Nemzeti Pedagógus Kart nem hívták. Ha egyáltalán én beszélhetek arról, hogy sérelmünk, akkor az nyilván az volt, hogy megjelent azért itt két olyan rendeletmódosítás, a 326-os és az, ami az oktatással kapcsolatos, ami a 20-as rendeletet módosította, ezeket mi is csak a megjelenésükkor tudtuk olvasni. Ez ügyben én írtam egy levelet is az államtitkárságra, hogy szeretnénk, hogyha ezeket időben megismerhetnénk, és élhetnénk a törvény által biztosított jogainkkal, ami többrétű, hiszen már a javaslat megfogalmazásánál is bekapcsolódhat a kar, véleményt mondhat, a gyakorlati tapasztalatok után pedig újból elmondhatja a véleményét. Ezt jeleztük tehát. Azt mondták, hogy ez nem fordulhat többet... Tényleg úgy látjuk, hogy mint ahogy be kell ágyazódnunk a pedagógustársadalom rendszerébe is, ugyanúgy be kell ágyazódnia a Nemzeti Pedagógus Karnak az oktatásirányítás rendszerébe is, és azon vagyunk, hogy ez meg is történjen.

A felsőoktatással kapcsolatos kérdésre, a felsőoktatásba való bejutás kapcsán én azt nagyon erősen támogatom, hogy nyelvvizsga például lehessen. Erre egyébként maguk az idegen nyelvi óraszámok adottak, egyértelműen meg kell fogalmazni a követelményeket már általános iskolában is, akár kétévenkénti bizonyos mérésekkel, és azt gondolom, hogy az is fontos lenne, hogy akár a nyelvvizsga megszerzésének lehetőségét a középszintű érettségihez is kötve mindenképpen szükség lenne arra, hogy egy ingyenes rendszerben is megszerezhessék, nem csak emelt szintű érettségi vizsgával, a nyelvvizsgát a gyerekek, mert különben esélyegyenlőtlenséghez vezetne több szempontból is.

Hogy a kar véleményével szemben milyen lehetőségek vannak, hogy miként lesznek vélemények, ez is egy kérdés volt. Kétféleképpen gondoljuk el az információáramlást alapvetően a karon belül. Az egyik az, amikor a tagságnak akár egyetlen területen, egyetlen megyében, vagy akár Budapesten vannak ott szerzett tapasztalatai, és ezeket eljuttatja a területi elnökségeknek, illetve hogyha szükség van rá, akkor a területi elnökségből még tovább az országos elnökségnek, bár elsősorban a területi elnökségek tudják megoldani a helyi problémákat, de ha ezt több terület is jelzi, akkor országos problémává válva már az országos elnökségnek is foglalkoznia kell vele. Másfelől pedig mi szeretnénk, hogy ha véleményeztetni szeretnénk törvényt, rendeletet, módosításokat, akkor ugyanúgy, mint ahogy most is eljártunk, ezt én az elnökségnek, a küldötteknek el fogom küldeni, a küldötteknek pedig az a felelőssége, hogy az adott területen ezt megpróbálják akár a szakmai tagozatokon keresztül, akár a területi küldöttekkel egyeztetni, és véleményt

mondani róla. Ehhez nyilván az kell, hogy ha ilyenről van szó, minden esetben nagyon időben megkapjuk. Egyrészt tehát nekünk a tagság véleményét kell képviselnünk, és ez egy elég nehéz feladat, tehát azért itt 135 ezer körüli munkavállalóról van szó, egységes véleményt kialakítani, azt gondolom, nem kell magyarázni, hogy nem feltétlenül túlságosan könnyű, hiszen már önmagában a 135 ezer embernek a tagozódásában is lehetnek akár ellenérdekek is egymással. Szerintem nekünk nyilván mindenféle véleményt továbbítanunk kell, és meg kell próbálni összefoglalni mondjuk egyfajta, talán többségi véleményt.

Hogy milyen lehetősége van annak, aki nem ért egyet ezzel a véleménnyel? El tudja mondani, hogy nem ért egyet ezzel a véleménnyel. Nyilván minden többségi dolognál lesznek, akik nem értenek egyet ezzel a véleménnyel. Egyébként itt a „kötelező” vagy a „kényszertagság” szót használta az elnök úr, én nyilván másfajta szót használnék erre, enyhébbet, az a szóhasználat, hogy: „automatikus tagság”, szerintem talán jobban kifejezi, de nem vitatkozom ezzel a dologgal. Én azt gondolom, hogy ez nem jár azzal egyébként, hogy kötelezően véleményt kell mondani, hogy kötelezően egyet kell érteni, azzal meg végképp nem jár együtt. Én mindig azt mondtam minden konferencián, hogy ez egyfajta lehetőség a tagság számára, hogy ne csak a tantestületben, egy asztal mellett egymásnak, négy szemközt mondják el, hogy mi bántja őket, hanem ha ennél határozottabban szeretnék artikulálni a véleményüket, akkor akár elmondhatják a területi küldöttnek, a területi küldött továbbadja..., tehát van egyfajta becsatornázási lehetőség. Egyébként törvény által szakmai szervezet – most nem a szakszervezetre gondolok, hanem ilyen, az oktatáshoz kapcsolódóan csak kifejezetten ilyen szakmai szervezetre – ilyen erős felhatalmazással, azt gondolom, nem volt, tényleg egy komoly lehetőség a Nemzeti Pedagógus Kar, és reményeink szerint minél többen fognak élni azzal a lehetőséggel, hogy el is mondják a véleményüket.

A KLIK-kel kapcsolatos egyeztetés, erről már beszéltem, mivelünk még nem egyeztettek az átalakítás ügyében, de ezek szerint lehet, hogy fognak, reményeim szerint fognak.

A Nemzeti Pedagógus Kar senkinek sem az ellenére jött létre, én ezt szeretném nagyon erősen hangsúlyozni, és minden olyan szervezet, amely az oktatásban úgy gondolja, hogy aktivitást szeretne kifejteni, az, azt gondolom, nekünk is tárgyalópartnerünk kell hogy legyen. A szakmai tagozatok megalakítása előtt én beszéltem például a Bolyai Társulat oktatási tagozatával, az Eötvös Fizikai Társulattal, a Magyar Informatikusok Egyesületével, tehát nagyon sok mindenkivel, hogy segítsenek a tagozatokat létrehozni és segítsék a munkánkat, és általában pozitív és jó fogadtatásra találtam. Az Általános Iskolák Országos Szövetsége és a Gimnáziumok Országos Szövetsége is, azt gondolom, jó partnerünk lesz, és sokszor fogunk beszélni erről a kérdésről. Igazából, hogy a nagyon sok szakmai szervezet közül kivel egyeztessen a kormány, és én nem akarom magam beleképzelni senkinek sem a helyébe, de hogy milyen lehetőségek vannak, hogyan választjuk ki abból a meglehetősen nagyszámú civil szervezetből, hogy kivel tárgyalunk, vagy mindenkivel tárgyalunk, többféle üdvözítő út lehet, egészen biztos. Most, jelen pillanatban az a helyzet, hogy a kormányzat elkötelezte magát bizonyos értelemben abba az irányba, hogy megpróbál egy szervezettel, akiben talán, remélem, abban bízik, hogy ez a szervezet megpróbálja a véleményeket minél szélesebb körben összefogni.

A gimnáziumi férőhelyekkel kapcsolatban is több kérdést kaptam. A gimnáziumi férőhelyekkel kapcsolatban az előbb már elmondtam, hogy én drasztikus csökkenést nem is szeretnék, és nem is nagyon akarnék elképzelni, hiszen látva azokat a számokat is egyébként, hogy a gimnáziumokba jelentkezők és a gimnáziumi meghirdetett férőhelyek milyen arányban vannak egymással, ez még mindig sokkal jobb arány, mint a szakképzésbe jelentkezők és a szakképzésben részt vevők. Ráadásul azt gondolom, hogy azért azoknak a gyerekeknek, akik nem tudják még 14 évesen, hogy milyen szakképzésbe szeretnének menni, számukra egyrészt, azt gondolom, olcsóbb a gimnáziumi képzés, másrészt jobban előkészítettek lesznek, hogyha mégiscsak szakma felé szeretnének elmenni a későbbiek során. Nyilván akik már határozott szakmaelképzeléssel rendelkeznek, nekik ez szerintem...

A választások tapasztalatai. Három megyében: Bács-Kiskun, Vas és Békés megyében nem jött össze az, tehát ott nem voltak területi választások, ott voltak a legkevesebben a jelöltek. Ennek az oka egyrészt az is lehet, amit az elnök asszony is mondott, tehát hogy a pedagógusok egy része, nagy része figyelmét valószínűleg elkerülte az információ. Nagyon nagy problémának érzem azt, hogy a törvény szorításában bizonyos értelemben szeptember elején kellett megcsinálni, ami mondjuk nem az az időszak, amikor a pedagógusok a leginkább ráérnek nézegetni és tájékozódni. Én azt gondolom, hogy talán az országos küldötteken keresztül megpróbáltunk a lehető legnagyobb aktivitást kifejezni – be kell vallani, hogy ez nem teljesen sikerült, és valóban nem volt akkora érdeklődés, amekkora nagyon jó lett volna. Én az országos küldöttgyűlésen is azt mondtam, hogy természetesen nem gondolom sohasem azt, hogy 130 ezer aktív tagja lesz a Pedagógus Karnak, nyilván jobb lenne, hogyha több lenne, most körülbelül 300 területi küldött van, Leonidász 300 emberrel azért egy ideig védte Spártát, tehát azt gondolom, hogy 300 aktív emberrel azért már sok mindent meg lehet valósítani, és lehet dolgozni.

Kötelező tagság, nem kötelező tagság, azt gondolom, erről is volt már szó. A törvényben jelen pillanatban az van, hogy kötelező a tagság. Én inkább afelé szeretném a dolgokat eltolni, hogy több olyan kolléga van, aki a nyugdíj felé közeledik, és ha nem is mindenki, de esetleg akik aktivitást mutatnának, én azt gondolom, hogy hasonlóan talán nem lenne elegáns gesztus, de egyelőre a nyugdíjasok nem lehetnek a Pedagógus Kar tagjai, hiszen csak aktív kollégák lehetnek azok, hogy amikor megkapja a papírját a nyugdíjba vonulásra, akkor egyből ott lenne, hogy és egyébként a kar tagjai közül töröltük. Lehet, hogy ez sok embert megnyugtatna és hurráoptimizmussal töltené el, hogy de jó most neki, de azt gondolom, hogy lehetséges, hogy néhányan pont talán jobban ráérve és nagyobb rátekintéssel a dolgokra talán még örülnek is annak, hogy a Pedagógus Kar tagjai lehessenek. Szerintem tehát bizonyos korlátozásokkal – nyilván szavazati jog, s a többi, s a többi – szerintem elképzelhető lenne az, hogy esetleg a nyugdíjas kollégák is segítsék a munkáját.

A törvénymódosításról az NPK véleménye. Azt láttam, hogy a Nemzeti Pedagógus Karral kapcsolatban törvény helyett rendeletben fogják szabályozni a kar működését, a feladatait, és néhány dolog marad bent a törvény 63. §-ában. Én jobban szerettem, hogy törvényben van, de biztos, hogy megvan az oka, és talán nem az, hogy gyengíteni szeretnék a Pedagógus Kart, hanem lehet, hogy magával a működéssel, a feladatokkal kapcsolatos dolgok egyáltalán kikerülnek a törvényből minden más szervezet esetében is.

Egyébként a törvénymódosításokkal kapcsolatban szerintem az egyik legaggályosabb számunkra az, hogy szaktanácsadói munkát a mostani módosítás szerint olyan kollégák is elvégezhetnek, akik tíz év gyakorlat után esetleg végleg kikerülve a rendszerből akár húsz éven keresztül is úgy tudnak szaktanácsot adni, hogy nincsenek benne magában a rendszerben, és nem rendelkeznek konkrét gyakorlattal – ezt mindenképpen fel fogjuk vetni a holnapi megbeszélésen.

A szakképzés átalakításával kapcsolatban volt tárgyalás, olyan irányú, hogy a szakképző iskolák egy része szerintünk nem klasszikusan az a szakképző, amiről a duális képzés szól, ilyenek elsősorban a művészeti szakközépiskolák, az egészségügyi, a szociális és bizonyos speciális iskolák is, amelyek mondjuk középfokú vagy enyhén értelmi fogyatékos gyerekekkel foglalkoznak, és ilyen szakképzéseket nyújtanak, szerintem ezek nem illeszthetők be abba a klasszikus szakképzésbe, amiről az NGM beszél és amiről a duális szakképzés szól. Ebben az ügyben a művészeti iskolákkal le is ült az államtitkárság, és megkérdezte a véleményüket, hogy ők hogyan gondolják a jövőt, művészeti középiskolákká vagy művészeti gimnáziumokká alakulnának-e inkább át.

Milyen eszközei lehetnek a szakmai egyeztetésen, milyen eszközökkel lehet... nem biztos, hogy pontosan... Ja, igen, itt arra gondolt Takaró Mihály, és ezzel kapcsolatban is volt szerintem hasonló kérdés, hogy a következő időszakban egyrészt ahhoz, hogy közelebb kerüljenek a pedagógusok a Pedagógus Karhoz, nyilván az szükséges, hogy lássák is most már azt a fajta munkát, amit szakmai értelemben a Pedagógus Kar kifejt, és ebben azért történtek most már dolgok. Ezeket nekünk a honlapon mindenféleképpen nyilvánosságra kell hozni, illetve a honlapunkra azokat a szakmai segítségeket, amelyekre egy másik kérdés is vonatkozott, akár amit az elnök asszony is feltett, és némiképp már érintettem is, olyan szakmai segédanyagokat a tanításhoz, az életpályához kapcsolódóan, amelyek segíthetik a munkájukat. Ha ilyeneket egyre többet látnak, és egyre többször nézik meg ezeket, akkor, azt gondolom, lesz egy jó érzete a Nemzeti Pedagógus Karnak. Illetve olyan típusú helyi vagy országos konferenciákat, szakmai tanácskozásokat, jó gyakorlatok bemutatását kell megszerveznünk, ami szintén segíti az ő mindennapi életüket. Mert ameddig nem segíti a mindennapi életüket, tehát nem azt látják, hogy azért dolgozik a Pedagógus Kar, hogy a hétköznapiakban nekik könnyebb legyen, addig mi mondhatunk bármilyen fellengzős dolgokat, hogy itt egyeztettünk, meg ott egyeztettünk, azt gondolom, hogy ettől nem lesz közeledése a pedagógusoknak, hiszen most alapvetően három attitűd van: egyrészt akik, úgy gondolom, megértették azt, hogy lehetőségként nem nagyon van más, és megpróbálnak tenni aktívan a Pedagógus Karért, a legnagyobb tábor szerintem egy ilyen közömbös vagy talán érdeklődőbb szemlélődéssel van most, hogy mi történik, és nyilván vannak bizonyos értelemben megváltoztathatatlan hitű emberek, akik azt mondják, hogy ez biztosan nem lesz alkalmas semmire sem. Tehát szerintem ez van, és nekünk nyilván a középső résszel kell valamennyire...

Az alulról jövősnél én csak arra gondoltam itt, hogy most egy ideiglenes állapot van, két évre szóló helyzet van, egyébként a törvény is csak erre a két évre írta elő, hogy így történjenek a választások, hogy először országos küldöttgyűlés, és aztán megyei, mert a következőkre már mindig úgy szól, hogy a területi választások lesznek először, és a területi küldöttek delegálnak országos küldötteket, de egyébként az országos küldötteket most is a tagság

választotta, tehát ilyen értelemben alulról jövő a dolog. Erről hosszabban én nem is szeretnék most nyilatkozni.

A KLIK átalakításáról volt szó.

A tagság automatikus, volt.

Hogyan lehet másokat is becsatornázni? Én azt gondolom, hogy vannak és lesznek is olyanok a szakszervezetekkel kapcsolatos együttműködésben, amelyek mindkét szervezethez kapcsolódnak. Egyébként maga ez a 63/B rész is azt írja, hogy: „A kar szakmai érdekképviseleti tevékenysége során a reprezentatív szakszervezetekkel együttműködik, és tiszteletben tartja a szakszervezeteknek a munka törvénykönyve és a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény által biztosított jogait.”. Mi elsősorban nem egyéni érdekeket védünk, hanem szakmai érdekeket, a pedagógusok nagyobb létszámát érintő dolgokat. Ilyen nyilván az életpályamodell is, és ilyen a munkaidő is, amiről egyébként már valóban beszélgettünk a PDSZ-szel. A pedagóguspresztízshez is hozzátartozik, azt gondolom, a munkaidő-nyilvántartás, hiszen akárhogy is, tisztelt képviselők, azért arról van szó, és mindig is arról volt szó, hogy a társadalom nagytöbbsége a kötelező óraszámhoz köti a pedagógus-munkaidőt. Tehát míg korábban a törvényben nem volt rendelkezés a maradék órákról, csak a kötelező órákról, azt mondták, hogy csak 18, 20 vagy 22 órát dolgoznak a pedagógusok. Most a törvény már 32 óráig legalább rendelkezik, de azt gondolom, hogy a társadalom nagytöbbsége számára ez azt jelenti, hogy a pedagógusok 32 órát dolgoznak, holott hogyha azokat a munkaidőket is hozzákötjük ehhez a 32 órához, amit nem tud a kötött munkaidővel szabályozni, a kötött ... *(Nem érteni.)* el kell rendelni, egyébként nem életszerű ez az elrendelés, nem is lehet az, hiszen egy hétre való elrendelésnél ha pénteken közbejönnek dolgok, akkor már borul az egész. Azt gondolom, ezt például biztosan át kell gondolni mindenféleképpen, és maga a törvény is meghatároz jó pár olyan feladatot a pedagógusok számára, amihez igazából nincs munkaidő hozzákötve. Előbb-utóbb tehát elkerülhetetlen lesz, és nagyon nehéz feladat lesz a pedagógusok munkaidejét valamiképpen meghatározni, és időket rendelni azokhoz a tartalmi dolgokhoz, amelyekhez jelen pillanatban szerintem nem biztos hogy vannak.

Részvétel a választásokon. Mindkét választáson, mondhatom nyugodtan azt, hogy a Nemzeti Pedagógus Kar tagságának a töredéke vett részt, tehát 10 százalék környéki résztvevő volt. Ez az első időszakban, azt gondolom, tényleg összekötődött azzal, hogy egyrészt nem nagyon tudta senki sem, hogy mire jó ez, egyébként szerintem most is nagyon sokan ebben az állapotban vannak még, tehát nem gondolnám, hogy a tagság elolvasta volna a törvényt..., illetve nem teszek ilyen feltételezést, tehát biztosan minden pedagógus olvassa a köznevelésről szóló törvényt, és biztos, hogy sokan csüngenek a Nemzeti Pedagógus Kar honlapján, és olvassák az alapszabályt, de azért lehet, hogy nem mindenki ezzel foglalkozik. Szerintem tehát van egyfajta ismerethiány és egy ilyen alapvető kis távolságtartás. A második választás pedig szerintem nem volt szerencsés időben, azt gondolom, ez okozhatta, illetve volt egyfajta kifáradás is.

Nekünk azon kell lennünk, és én ezt mondtam júniusban is, és ez nem két hónap alatt lesz meg, meg nem is fél év alatt lesz meg, hogy ha ebben a két évben, az első két évben mi azt elérjük, hogy feláll a szervezet, tehát minden területen lesz területi küldöttgyűlés, és aktívan dolgoznak, lesznek szakmai tagozatok, és kapnak feladatokat, és aktívan dolgoznak, és lesznek eredmények, az fogja azt eredményezni, hogy két év múlva reményeim szerint

sokkal többen fognak regisztrálni, és sokkal többen szeretnének bekapcsolódni aktívan és tevőlegesen a Nemzeti Pedagógus Kar munkájába.

Az etikai kódexre vonatkozott a kérdés, amit az elnök asszony tett fel. Az etikai kódex is nagyon kényes ügy, mindenhol megkérdezzük, hogy az etikai kódex hogyan s mint lesz. A megalkotására az országos etikai bizottság, illetve a területi etikai bizottságok kapnak felhatalmazást, össze fognak ülni még az idén, és meghatározzák azt, hogy mik lesznek a legfőbb területek, és miként és hogyan fogják felosztani a munkát egymás között. Egészen biztos, hogy többszöri, minél szélesebb körű nyilvánosságra hozás után lesz csak egy tervezet majd belőle, és utána lesz csak egy elfogadott kódex. Mi azt szeretnénk, hogy ez se egy többségi döntéssel szülessen meg, hanem lehetőleg minél több része konszenzusos legyen.

Egyébként hogyha magát az etikai kódexet valaki megsérti, milyen szankciók lehetnek, arra nézve az szerepel az alapszabályban, hogy ilyenkor... Mi nem vagyunk még csak munkáltatók sem, és a Pedagógus Kar semmiféle jogi intézmény, tehát nem történhet olyan, hogy mi elbocsátunk valakit, hiszen nem vagyunk ilyen helyzetben, nem is szeretnénk átvenni a munkáltatói jogokat, hanem csak kedvezményektől való megvonás lehetséges, ha tisztségviselő, akkor a tisztségviselő elmozdítása vagy leváltása vagy felfüggesztése történhet meg, illetve figyelmeztetést adhat a Nemzeti Pedagógus Kar, ebben az esetben a figyelemfelkeltés eszközét választhatja, és erről az eljárásról, miután már lezárult az eljárás, és esetleges fellebbezés miatt a következő szint is lezárult, azután tudjuk a munkáltatónak elküldeni az etikai eljárásról való dokumentumokat. Hogy a munkáltató ezt mennyire veszi figyelembe, az nyilván az ő felelőssége és joga.

A szakmai anyagok voltak.

Saját bevételekről egyelőre sajnos nem tudok beszámolni. Pályázatok biztosan lesznek. Azt gondolom, hogy ameddig nincs központi irodánk, addig, el kell mondanom, nagyon nehéz dolgunk van, tehát mindannyian az intézményvezetői vagy a tanári munka mellett, ráadásul én is Győrből jövök hetente azért egy párszor Budapestre, és nyilván vannak olyan elmaradások, amelyek nyomaszthatnának is, és néha nyomasztnak is, de van egy munkabírás.

A társadalmi megítélésről pedig már váltottunk egy pár szót, nem szeretném hosszabban húzni az időt.

Köszönöm szépen a kérdéseket.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

Az első napirendi pontot ezzel lezárom, és köszönöm szépen az elnök úrnak és az elnökhelyettes úrnak, hogy a rendelkezésünkre álltak. Ilyenkor nem szoktunk már második kört nyitni, mert vég nélkül tudnánk folytatni a beszélgetést. Igyekszünk rendszert teremteni majd abból, hogy bizonyos időközönként a Nemzeti Pedagógus Kar működéséről a tapasztalatokat a bizottságban meghallgathassuk. Köszönöm szépen, hogy itt voltak, és jó munkát kívánok önöknek!

HORVÁTH PÉTER, a Nemzeti Pedagógus Kar elnöke: Nagyon szépen köszönjük, és én is jó munkát kívánok a bizottságnak!

Egyebek

ELNÖK: A második napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy itt van-e valakinek felvetése. *(Senki nem jelentkezik.)*

Szeretném jelezni, hogy a PDSZ november 28-án, pénteken egy konferenciát szervez. Sajnos egy más közéleti elfoglaltságom miatt nem tudok részt venni ezen a konferencián, és Mendrei elnök úr kérte, hogy a bizottság tagjai, illetve az alelnökök közül valaki képviselje a bizottságot. Kérdezem, hogy ki az, aki ezen a konferencián képviselni tudná a bizottságunkat. Ez most pénteken délután lesz.

SZABÓ SZABOLCS (független): *(Hangosítás nélkül:)* Én nem vagyok ugyan alelnök, de én megyek, az biztos, nekem be van írva a naptáramba.

MENDREI LÁSZLÓ, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete elnöke: *(Hangosítás nélkül:)* De pártdelegáltaként, bocsánat, nem a bizottság nevében. A bizottság részéről kérnék szépen valakit. Elnézést, hogy magamhoz ragadtam a szót véletlenül!

ELNÖK: Tessék!

MENDREI LÁSZLÓ, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete elnöke: *(Hangosítás nélkül:)* Mi nagyon szívesen látnánk az alelnökök közül Hoffmann Rózsa-t ezen a kimondottan oktatáspolitikai és nem szakszervezeti fórumon, tehát ez kimondottan erről szól. Hívtuk Horváth Péter elnök urat is, ő másodszori megkeresésre is nemet mondott, helyettest sem tud állítani. De akár Kunhalmi Ágnest, aki, ha jól tudom, szintén alelnöke a bizottságnak, bárkit, aki a bizottság nevében meg tudna szólalni, szívesen látnánk. Fontosnak tartjuk, hogy egy olyan szervezet, amely mégiscsak meghatározó szerepet visz a közoktatásban, megjelenjen.

Köszönöm szépen, elnök asszony, és még egyszer elnézést, hogy közbeszóltam!

ELNÖK: Köszönjük. Hoffmann Rózsa és Kunhalmi Ágnes nincsenek jelen, de megkérdezzük akkor őket, hogy el tudnak-e menni erre a konferenciára képviselni a bizottságot.

Más felvetés van az egyebek között? *(Senki nem jelentkezik.)*

Én akkor jelezném a heti munkatervünket, hogy mivel kell még foglalkoznunk. 96 darab módosító javaslat érkezett a bizottságunkhoz a költségvetéssel kapcsolatban, úgyhogy szerdán délben el kell kezdenünk a költségvetési módosító javaslatok megtárgyalását. Fél 5-re érkezünk az Operába kihelyezett ülésre, ahol este 7 órakor kezdődik az előadás, tehát nagyságrendileg kétórásra tervezzük a bizottsági ülést az Operában.

Csütörtökön 16 órakor lesz a módosító javaslatok leadási határideje a kulturális örökséggel kapcsolatos törvényjavaslathoz, illetve a köznevelési törvényjavaslathoz, és azoknak a részletes vitáját kell lefolytatnunk a jövő héten.

December 1-jén, hétfőn, 10 órára érkezik hozzánk Hoppál Péter államtitkár úr, az MMA vezetősége és a Nemzeti Táncszínház igazgatója, tehát azt a napirendet akkor fogjuk tudni megtárgyalni.

December 2-án, 3-án, 4-én várható a kulturális örökséggel kapcsolatos és a köznevelési törvényjavaslat részletes vitája, illetve az NMHH beszámolójának a plenáris ülésen történő vitája, amit a bizottságban egyszer már lefolytattunk. Úgyhogy ezek azok, amik még a következő hetekben ránk várnak.

Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e kérdésük, felvetésük. *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs.

Mással kapcsolatban van még felvetés? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs.

Az ülés berekesztése

Akkor köszönöm szépen, a napirendi pontot és a bizottsági ülést lezárom, jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 14 perc)

Dúró Dóra
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese